

ГЕОРГИ КОНОВСКИ ДЯВОЛСКИ МУ РАБОТИ

chitanka.info

Сатаната пак беше ядосан. Което, всъщност, си е нормално добро настроение за него — най-зле се чувстваше, когато беше доволен. Да не говорим за редките моменти на щастие — тогава се чувстваше като смачкана малинка в меча лапа...

А сега беснееше заради поредното си поражение във вечната борба срещу Всевишния. Която борба си течеше успоредно с времето и го превръщаше в цунами от зло върху пясъчните брегове на доброто...

Наистина, скоро голяма схватка между тях нямаше. Къде ли останаха в миналото сблъсъците за душата на Адам? Сблъсъци, в които Сатаната хвърли най-силния си уж коз — дяволската душа под вида на красива жена...

Или ярките конфликти около с труд измислените от Сатаната смъртни грехове... Които хората набързо префасонираха в удоволствия, че даже в кеф... И направиха грешното злато мерило на успехите, интелекта и морала... Та даже издигнаха храмове на Материята във вид на духовни средища. И религиозните водачи парадираха със злато, сребро и коприна в чест на духовността, безсребрието и жертвоготовността...

А другите Божии чада направо обявиха войната в името на религията си за Път към съвършенството. И заизмерваха вярата в Доброто, Красивото и Моралното с отрязани човешки глави...

Така всичко Дяволско ставаше Божествено, а Сатаната беше се превърнал едва ли не в проповедник на Вечния Бог...

Хората пък бяха щастливи — нямаха ограничения, нямаха спирачки, нямаха за цел Духа, а само бързо постиганата Смърт. Смърт за другите — по-бавните, по-хуманните, по-мирните. И за вярващите в силата на насието — която Смърт пък ги водеше (според тях) в самия Рай...

Но...

Но Сатаната, разбира се, не мирясваше... Търсеше, мислеше, съчиняваше начин да подчини хората открито на себе си. Да ги окове в някакви свои правила, да ги скове към своите закони...

И измисли...

Невидими, тихи, радващи човечеството окови...

Часовникът...

Окови на времето, пранги на желанията, букаи на мераците...

Часовникът, отнемащ на хората свободата... Часовникът, смачкващ намеренията и превръщащ ги в задължения... Часовникът, спъващ очакванията и превръщащ ги в сухи планове...

Лек, красив, скромен детайл от бита...

И главен надзорник над свободолюбието...

А после Сатаната се зае с по-нов и сигурен вариант на потисничеството. Измисли малък, многоцелеви, примамващ с красотата на робството минитефон...

След което се зае с новото си изобретение...

Спокойно, изчакайте го... Ще ви хареса... Всяка отрова се поднася с мед...

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.